

พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและทักษะทางสังคม  
ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา  
The Behavior on The Use of The Internet Which Effects to  
Social Skills by Students in The Institute of Physical Education

ดวงกมล สอนทอง  
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์

### บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับทักษะทางสังคมของนักศึกษาในสถาบันการพลศึกษาที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน และศึกษาระดับทักษะทางสังคมของนักศึกษาในสถาบันการพลศึกษา ที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน ตลอดจนเพื่อศึกษารูปแบบของผลปฏิสัมพันธ์ของทักษะทางสังคมที่เกิดจากปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตที่ต่างกัน และมีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ของสถาบันการพลศึกษา 8 วิทยาเขต ในปีการศึกษา 2551 จำนวน 210 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) และสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถามพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและแบบสอบถามวัดระดับทักษะทางสังคม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two ways Analysis of Variance) ที่มีข้อมูลในแต่ละกลุ่มตัวอย่างย่อย จำนวนไม่เท่ากัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน มีระดับทักษะทางสังคมแตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มีระดับทักษะทางสังคมสูงกว่านักศึกษาที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน มีระดับทักษะทางสังคมแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสารมีทักษะทางสังคมสูงกว่าการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้ และเพื่อความบันเทิง และนักศึกษาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้มีระดับทักษะทางสังคมสูงกว่านักศึกษาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง

### Abstract

The main purpose of this research was to study the social skills of students in the institute of physical education differences in the use of internet.. The sample was 210 the first year students of the institute of Physical Education during the first semester of

academic year 2008.

The research instruments used for gathering data were the internet using behavior and the social skills tests. The two ways ANOVA was used is to analyze the collected data in order to compare social skills of students at the institute of physical education differences in the use of internet.

The result of the study were as follows : There were positive significant relationships between social skill and the average time of using internet per week at point .01 level of significance ; the social skill of students at the institute of physical education with moderate average time of using internet per week was higher than high average time of using internet per week. The social skill of students at the institute of physical education with the purpose of using internet for communication and the purpose of using internet for education were higher than those with a purpose of using internet for entertainment at point .01 level of significance.

## 1. บทนำ

ระบบอินเทอร์เน็ตเป็นความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ประเทศไทยรับเข้ามาโดยคำนึงถึงประโยชน์มากมาย ที่จะได้รับทางด้านการศึกษา เช่น เพื่อเพิ่มพูนความรู้ เพิ่มความฉับไวในการรับรู้ ข่าวสาร เพิ่มความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อสื่อสาร ได้ความบันเทิง ได้รู้จักคนมากขึ้น ฯลฯ (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. 2542) อย่างไรก็ตาม การใช้อินเทอร์เน็ตในสังคมไทย โดยเฉพาะผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่อยู่ในวัยรุ่น มิได้มีการใช้งานอินเทอร์เน็ต เพื่อค้นคว้าแสวงหาความรู้เพียงอย่างเดียวหากแต่มีวัตถุประสงค์ในการใช้เพื่อเป็นเครื่องมือสื่อสาร ทั้งการติดต่อเป็นส่วนตัว เช่น การใช้อิเล็กทรอนิกส์เมลล์ (E-mail) และการติดต่อสื่อสารกันเป็นกลุ่ม เช่น ไอซีคิว (ICQ) กระดานข่าว (Webboard) เป็นต้น โลกของอินเทอร์เน็ตจึงสามารถตอบสนอง

ความต้องการและความอยากรู้อยากเห็นของวัยรุ่นได้ อีกทั้งยังสามารถติดต่อสื่อสารกับเพื่อนใหม่ได้ทั่วทุกมุมโลก ไม่มีข้อจำกัด (ศรีศักดิ์ จามรมาน 2540 : 84) แต่ในขณะเดียวกัน การใช้เวลาสื่อสารกันในโลกอินเทอร์เน็ต ก็อาจทำให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตขาดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในชีวิตจริงได้

เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จะอยู่คนเดียวในโลกไม่ได้ต้องมีการติดต่อกับบุคคลอื่น ๆ อยู่เสมอ การที่เราจะอยู่ในโลกนี้ได้อย่างมีความสุข เราจะต้องเป็นผู้เข้าหาสังคม รู้จักสร้างสัมพันธภาพที่ดีในการติดต่อกับผู้อื่น มนุษย์สัมพันธ์จึงจะเกิดขึ้น และมีความจำเป็นที่มนุษย์จะต้องเรียนรู้ (สุพล วงสินธ์. 2538 : 35) มนุษย์สัมพันธ์เป็นทักษะทางสังคมประการหนึ่งที่จำเป็น และสามารถฝึกฝนได้ ผลการวิจัยของแม็คแคนนา (Mckenna 1999 อ้างถึงใน เกศณี ดิพพะมงคล 2545 :3) พบว่าผู้ที่มีความวิตกกังวลทางสังคมและโดดเดี่ยว จะเป็นผู้ที่

มีรูปแบบสัมพันธ์ภาพที่สนิทกับผู้อื่นมากผ่านทางอินเทอร์เน็ต เนื่องจากพวกเขาสามารถแสดงถึงความรู้สึกและตัวตนที่แท้จริง ได้แสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติในอินเทอร์เน็ตมากกว่าชีวิตจริง ผลการวิจัยดังกล่าวทำให้เราทราบว่า ผู้ที่มีทักษะทางสังคมในระดับต่ำ คือมีความวิตกกังวลและไม่ชอบพบปะอยู่ร่วมกับผู้อื่นในชีวิตจริง จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้ที่ติดต่อสื่อสารกันในสังคมอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีความสุข และผู้ใช้ เวลาในโลกของอินเทอร์เน็ตมาก มีแนวโน้มที่จะมีปัญหาในการสื่อสารกับผู้อื่นในชีวิตจริงมากกว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตน้อย แต่จากการ ศึกษาของ เบรนเนอร์ (Brenner 1997) กลับพบผลการศึกษาที่ขัดแย้งกันกว่า ผู้ที่มีประสบการณ์การใช้อินเทอร์เน็ตมาก จะมีแนวโน้มที่จะมีปัญหาในการสื่อสารกับผู้อื่นน้อยกว่าผู้ที่มีประสบการณ์ในการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย ผลการวิจัยทั้งสองจึงไม่อาจสรุปได้ว่าพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต มีผลต่อการใช้ชีวิตในสังคมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตหรือไม่

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจจะศึกษาลักษณะของพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีผลต่อทักษะทางสังคมของนักศึกษา โดยศึกษาว่าพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต จะมีผลต่อทักษะทางสังคมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในด้านต่าง ๆ หรือไม่ อย่างไร โดยศึกษาจากนักศึกษาของสถาบันการพลศึกษา ซึ่งอยู่ในช่วงวัยที่มีอิสระในการเรียนรู้และมีบทบาทสำคัญในด้านการปรับตัวทางสังคม ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นข้อมูล ในการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ และมีทักษะในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

## 2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีผลต่อทักษะทางสังคม ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับทักษะทางสังคมของนักศึกษาในสถาบันการพลศึกษา ที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน
2. เพื่อศึกษาระดับทักษะทางสังคมของนักศึกษาในสถาบันการพลศึกษา ที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษารูปแบบของผลปฏิสัมพันธ์ของทักษะทางสังคมที่เกิดจากปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกัน และมีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน

## 3. สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ กำหนดสมมติฐานดังนี้

1. นักศึกษาที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน มีระดับทักษะทางสังคมแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน มีระดับทักษะทางสังคมแตกต่างกัน
3. รูปแบบผลปฏิสัมพันธ์ของระดับทักษะทางสังคมของนักศึกษาที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน และมีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน มีรูปแบบแตกต่างกัน

## 4. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Study) โดยมีประชากรเป้าหมาย คือ นักศึกษาระดับประกาศปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ของสถาบัน

## การพลศึกษา

### ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กระบวนการในการจัดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนและเกณฑ์ในการจัดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากจำนวนประชากรทั้งหมด โดยแบ่งกลุ่มสถาบันการพลศึกษาทั้ง 17 วิทยาเขตออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มภาคเหนือ (4 วิทยาเขต) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (4 วิทยาเขต) กลุ่มภาคกลางและภาคตะวันออก (5 วิทยาเขต) และกลุ่มภาคใต้ (4 วิทยาเขต) แล้วสุ่มอย่างง่ายมาให้ได้กลุ่มพื้นที่ละ 2 วิทยาเขต

2. สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในแต่ละวิทยาเขต ให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างคนละ 10 คน ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 210 คน

### ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกเป็น 2 ระดับ คือ ปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตมาก และปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย และ พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตด้านวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ต จำแนกเป็น 3 ระดับคือ เพื่อหาความรู้ เพื่อความบันเทิง และเพื่อติดต่อสื่อสาร

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับทักษะทางสังคมของนักศึกษา

## 5. ขั้นตอนในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นเตรียมการ ได้แก่

1.1 ศึกษาค้นคว้า หนังสือ ตำรา เอกสาร

และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และทักษะทางสังคม

1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2551 ของสถาบันการพลศึกษาทั้ง 17 วิทยาเขต

1.2.2 สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยแบ่งกลุ่มสถาบันการพลศึกษาทั้ง 17 วิทยาเขตออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มภาคเหนือ (4 วิทยาเขต) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (4 วิทยาเขต) กลุ่มภาคกลาง (5 วิทยาเขต) และกลุ่มภาคใต้ (4 วิทยาเขต) แล้วสุ่มอย่างง่ายมาให้ได้กลุ่มพื้นที่ละ 2 วิทยาเขต ได้แก่ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุโขทัย สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชัยภูมิ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตศรีสะเกษ สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตสุพรรณบุรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชลบุรี สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกระบี่ และสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร

1.2.3 สุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในแต่ละวิทยาเขต ให้ได้กลุ่มตัวอย่างคนละ 10 คน ได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 210 คน

1.2.4 ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ทำแบบสอบถามพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต

1.2.5 แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มตามปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ โดยพิจารณาจากเกณฑ์คะแนนดังนี้ เปอร์เซ็นไทล์ (Percentile) ที่ 0 ถึง เปอร์เซ็นไทล์ (Percentile)

ที่ 50 อยู่ในกลุ่มนักศึกษาที่มีปริมาณการใช้ อินเทอร์เน็ตน้อย เปอร์เซ็นไทล์ (Percentile) ที่ 51 ถึงเปอร์เซ็นไทล์ (Percentile) ที่ 99 อยู่ใน กลุ่มนักศึกษาที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตมาก

1.2.6 จำแนกกลุ่มตัวอย่างตาม วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตได้แก่ การใช้ อินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้ เพื่อความบันเทิง และ เพื่อการติดต่อสื่อสาร

2. ขั้นสร้างเครื่องมือ มีรายละเอียดและขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและ ทักษะทางสังคม ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและทักษะทางสังคม เพื่อกำหนด นิยามและโครงสร้างของตัวแปรที่ต้องการวัด

ขั้นตอนที่ 2 นำแบบวัดที่พัฒนา ขึ้นไปให้ อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญใน แต่ละสาขา วิชาที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรนั้นๆ ตรวจสอบ ความตรงด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ และดำเนินการ ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุง แก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่ม ประชากรในการวิจัย จำนวน 100 คน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง ข้อคำถามแต่ละข้อกับคะแนนรวมของแบบวัด แต่ละชุด และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นโดยหา สัมประสิทธิ์แอลฟาด้วยสูตรของครอนบาค

ขั้นตอนที่ 4 คัดเลือก ปรับปรุงแบบสอบถาม อีกครั้งและจัดทำเป็นแบบสอบถาม ฉบับสมบูรณ์ที่จะนำไปใช้จริง

### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบวัดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต และแบบวัดทักษะทางสังคม ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต ประกอบด้วย แบบสอบถามแบบเติมคำในช่องว่าง โดยให้ระบุจำนวนชั่วโมงที่ใช้ อินเทอร์เน็ตจริงต่อสัปดาห์ และ แบบสอบถาม วัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตแบบตัวเลือก 3 ตัวเลือก ประกอบด้วย ตัวเลือกที่ 1 เพื่อหาความรู้ เป็นส่วนใหญ่ เช่น ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียน การประกอบอาชีพ ในเว็บไซต์เพื่อการสืบค้น หรือกระดานถามตอบ ปัญหาข้อสงสัยต่าง ๆ ตัวเลือกที่ 2 เพื่อความบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ เช่น ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเล่นเกมผ่านเว็บไซต์ หรืออ่านข้อความและรูปภาพเพื่อความสนุกสนาน บันเทิงใจ ตัวเลือกที่ 3 เพื่อติดต่อสื่อสารเป็นส่วนใหญ่ เช่น ใช้อินเทอร์เน็ตในการติดต่อ พูดคุย แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล ทั้งที่รู้จักอยู่แล้ว และเพื่อนใหม่ทางอินเทอร์เน็ต

2. แบบวัดทักษะทางสังคม เป็นแบบวัดที่พัฒนามาจากแบบวัดทักษะทางสังคมของ ดาราวรรณ กล่อมเกลี้ยง (2546 : 146 – 150) ตามแนวคิดของริกจิโอ (Riggio, 1989) เป็นแบบวัดทักษะทางสังคมแบบข้อความ ซึ่งมีข้อคำถามเป็นประโยค และมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ จริง จริงเป็นบางครั้ง และไม่จริง ซึ่งครอบคลุมแนวคิด 6 ด้าน ดังนี้ 1) การแสดงออกทางอารมณ์ (Emotional Expressivity) หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกในการสื่อสารกับบุคคลอื่นโดยไม่ใช้ถ้อยคำ เป็นการสื่อความทางอารมณ์ รวมทั้งการแสดงเจตคติและการแสดงออกระหว่าง

บุคคล 2) ความไวในการรับรู้อารมณ์ผู้อื่น (Emotional Sensitivity) หมายถึงความสามารถในการรับและตีความการสื่อสารที่ไม่ใช่ถ้อยคำของบุคคลอื่น 3) การควบคุมอารมณ์ของตนเอง (Emotional Control) หมายถึง ความสามารถในการควบคุมและกำกับอารมณ์ รวมถึงการแสดงออกที่ไม่ใช่คำพูดของตนเอง 4) การแสดงออกทางสังคม (Social Expressivity) หมายถึง ความสามารถในการแสดงออกโดยใช้ถ้อยคำ และความสามารถในการเข้าร่วมการสนทนากับผู้อื่น 5) ความไวในการรับรู้ทางสังคม (Social Sensitivity) หมายถึง ความสามารถในการตีความหมายการสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำของบุคคลอื่น 6) การควบคุมทางสังคม (Social Control) หมายถึง ทักษะในการแสดงบทบาททางสังคม และความสามารถในการแสดงตน

### การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือวัดที่ประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ฉบับ ในการหาคุณภาพของเครื่องมือวัดนั้น ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1) หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นทั้ง 2 ตอน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา ด้านสังคม และทางด้านพฤติกรรมศาสตร์ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของสถาบันการพลศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

3) ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการวิเคราะห์รายข้อ (Item – Analysis) โดยผู้วิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อ กับคะแนนรวมของแบบสอบถามในแบบสอบถามทุกชุดเมื่อได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แล้วผู้วิจัยพิจารณาคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทางบวกไว้ใช้ในการวิจัย

4) วิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคในแบบสอบถามทุกชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

5) นำข้อคำถามที่คัดเลือกไว้มาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยต่อไป

### 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1) ขออนุญาตรับรองจากสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเพชรบูรณ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากสถาบันการพลศึกษา ทั้ง 8 วิทยาเขต

2) ติดต่อขอความอนุเคราะห์จากสถาบันการพลศึกษา แต่ละวิทยาเขต เพื่อขอความร่วมมือให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของแต่ละคณะ ได้ทำแบบทดสอบ และตอบแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3) รวบรวมแบบทดสอบและแบบสอบถาม เพื่อดำเนินการตรวจให้คะแนน และวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

### 4. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน

1) หาค่ามัธยฐานเลขคณิต และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของค่าคะแนนพฤติกรรม การใช้อินเทอร์เน็ต และระดับทักษะทางสังคมของ

กลุ่มตัวอย่างทุกกลุ่ม

2) คำนวณความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับทักษะทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตต่างกัน และมีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบตัวแปรอิสระ 2 ตัว (Two Way ANOVA) ที่มีข้อมูลในแต่ละกลุ่มตัวอย่างย่อย จำนวนไม่เท่ากัน

3) กรณีผลการทดสอบพบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยทดสอบภายหลัง เปรียบเทียบพหุคูณ (Multiple comparison) ด้วยวิธีการ S-Method ของ Scheffe สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนไม่เท่ากัน

## 6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตที่มีผลต่อทักษะทางสังคม ของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา พบว่า

1. นักศึกษาที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน มีระดับทักษะทางสังคมแตกต่างกัน กล่าวคือ นักศึกษาที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มีระดับทักษะทางสังคมสูงกว่านักศึกษาที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตแตกต่างกัน มีระดับทักษะทางสังคมแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสารมีทักษะทางสังคมสูงกว่าการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้ และเพื่อความบันเทิง และนักศึกษาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้มีระดับทักษะทางสังคมสูงกว่านักศึกษาที่ใช้อินเทอร์เน็ต

เพื่อความบันเทิง

3. ระดับทักษะทางสังคมของนักศึกษาไม่มีปฏิสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตที่ระดับ .01

## 7. การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจซึ่งสามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

1. ผลจากศึกษาระดับทักษะทางสังคมของนักศึกษาที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตต่างกัน ซึ่งพบว่า นักศึกษาที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตน้อย มีระดับทักษะทางสังคมสูงกว่านักศึกษาที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตมาก แสดงว่า นักศึกษาที่ใช้เวลากับอินเทอร์เน็ตมาก จะมีเวลาให้กับการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคมน้อย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของโรเบิร์ต เคร้าท์ (Kraut, 1998) ซึ่งได้ศึกษาผลกระทบของการใช้อินเทอร์เน็ตต่อสุขภาพจิตและการสื่อสารกับผู้อื่นของคนในสังคม พบว่า ผู้ที่ใช้เวลาอยู่กับอินเทอร์เน็ตจะสนทนากับบุคคลอื่นในครอบครัวน้อยลง พบเพื่อนฝูงน้อยลง หรือกล่าวได้ว่านักศึกษาที่มีปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตมาก มีระดับทักษะทางสังคมต่ำ เพราะนักศึกษาใช้เวลาอยู่กับอินเทอร์เน็ตเฉลี่ยต่อสัปดาห์มาก

2. ผลการศึกษาระดับทักษะทางสังคมของนักศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตต่างกัน พบว่า นักศึกษาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสารมีทักษะทางสังคมสูงกว่าการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้ และเพื่อความบันเทิง และนักศึกษาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหาความรู้มีระดับทักษะทางสังคมสูงกว่านักศึกษาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงนั้น จากการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องวัตถุประสงค์

ประสงค์ของการใช้อินเตอร์เน็ต พบว่า นักศึกษาที่ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อหาความรู้ จะใช้อินเตอร์เน็ตหาข้อมูลในการทำรายงาน หาข้อมูลในเรื่องที่สนใจ เช่น กีฬา ประวัติการแข่งขัน ติดตามข่าว หาความรู้เพิ่มเติมเพื่อเตรียมสอบ ใช้แทนห้องสมุด และใช้ในการตั้งคำถามเพื่อขอความช่วยเหลือในกระทู้ต่าง ๆ นักศึกษาที่ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อติดต่อสื่อสาร จะใช้อินเตอร์เน็ตหาเพื่อนใหม่เพื่อพูดคุยรวมทั้งคุยกับเพื่อนที่รู้จักอยู่แล้วเข้าไปคุยกันเป็นกลุ่ม Chat และส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) ส่วนนักศึกษาที่ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงจะใช้อินเตอร์เน็ตเข้าไปในเว็บไซต์ต่าง ๆ เพื่อดูรูป ดาวันวิไลสด เพลง ฟังเพลงและเล่นเกมออนไลน์ และเข้าเว็บไซต์ที่ตนสนใจ เช่น เว็บไซต์ดารารายวัน เว็บไซต์เรื่องเที่ยว ทั้งนี้สาเหตุที่ทำให้นักศึกษาที่ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้และเพื่อติดต่อสื่อสาร มีระดับทักษะทางสังคมสูงกว่านักศึกษาที่ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง เป็นเพราะการใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อศึกษาหาความรู้ นักศึกษาจะใช้ในการขอความช่วยเหลือจากผู้รู้ในอินเทอร์เน็ต เมื่อเกิดปัญหาทางด้านการเรียนและเรื่องอื่น ๆ ดังปรากฏในการตั้งกระทู้ถามข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างกันบนอินเทอร์เน็ต เกิดการสนทนาโต้ตอบเช่นเดียวกับ การใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อการติดต่อสื่อสาร เช่น การคุยกับเพื่อนเพื่อวัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ตทั้งสองประการนี้ เป็นการฝึกทักษะทางสังคมร่วมกับผู้อื่นในอินเทอร์เน็ต นักศึกษาได้เผชิญกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้นักศึกษามีการปรับตัวและทักษะทางสังคมที่ดีกว่านักศึกษาที่ใช้อินเตอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง ที่ใช้ในการเข้าชมเว็บไซต์ต่าง ๆ ไม่ได้มีการสื่อสารหรือปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในอินเทอร์เน็ต ผู้ใช้อินเตอร์เน็ต

เพื่อความบันเทิงจึงมีคะแนนทักษะทางสังคมต่ำที่สุด

โดยสรุปภาพรวมทั้งหมดจะเห็นว่า ทักษะทางสังคมมีความเกี่ยวข้องกับรูปแบบพฤติกรรมการใช้ อินเตอร์เน็ตโดยปริมาณการใช้และวัตถุประสงค์ในการใช้อินเตอร์เน็ตของนักศึกษาเป็นตัวแปรที่สำคัญ ที่สามารถก่อให้เกิดคุณและโทษต่อการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักศึกษา

## 8. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้เรียนที่มีพฤติกรรมใช้อินเตอร์เน็ตที่เหมาะสมจะมีทักษะทางสังคมในระดับดีเช่นกัน ครูอาจารย์ในสถาบันควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตซึ่งเมื่อได้ส่งเสริมให้นักศึกษาใช้อินเตอร์เน็ตแล้วก็ต้องช่วยกันดูแลไม่ให้นักศึกษาใช้อินเตอร์เน็ตไปในทางที่ก่อให้เกิด โทษและควรสร้างนิสัยการใช้ อินเทอร์เน็ตที่ถูกต้องให้กับนักศึกษา โดยอาจจัดการอภิปรายในชั้นเรียนถึงผลของพฤติกรรมใช้อินเตอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม เช่น การใช้เวลากับ อินเทอร์เน็ตมากเกินไปการเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวกับคนที่รู้จักทางอินเทอร์เน็ต ผลเสียจากการเข้าไปดูภาพอนาจาร เพื่อให้นักศึกษาจะได้ใช้เทคโนโลยีนี้ อย่างเกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่เกิดโทษแก่ตนเอง และผู้อื่น

2. ในระดับครอบครัว ผู้ปกครองของ นักศึกษาควรจะพูดคุยทำความเข้าใจกับบุตรหลานเกี่ยวกับปริมาณการใช้อินเตอร์เน็ตที่เหมาะสม ประเภทของเว็บไซต์ หรือกิจกรรมทางอินเทอร์เน็ตที่เข้าร่วมได้ นอกจากนี้ผู้ปกครองควรจัดวางคอมพิวเตอร์ไว้ในที่เปิดเผยรวมทั้งแนะนำวิธีการ ค้นหาหาข้อมูลและเว็บไซต์ที่มีประโยชน์ต่อการ



ศึกษา เช่น เรื่องความรู้ทั่วไป กีฬา เป็นต้น

#### 9. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยหรือพฤติกรรมภายในที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต เช่น บุคลิกภาพ แรงจูงใจ การรับรู้ความสามารถของตน
2. ควรทำวิจัยลักษณะนี้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น กลุ่มผู้ใหญ่วัยทำงาน กลุ่มคนที่ประกอบอาชีพ และไม่ได้ประกอบอาชีพ
3. การวัดทักษะทางสังคม นอกจากให้นักศึกษาทำแบบสอบถามเพื่อประเมินตนเองแล้ว อาจจะสร้างเครื่องมือวัดเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ปกครองช่วยประเมินทักษะทางสังคมของนักศึกษาด้วยกันด้วย

## เอกสารอ้างอิง

- เกศณี ดิพพะมงคล. **ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้อินเตอร์เน็ต การปรับตัวทางสังคมอินเตอร์เน็ต และการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย เขตกรุงเทพมหานคร.** ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2545. “เขาใช้ net กันอย่างไรในสังคมไทย”, (2540, 14 เมษายน). ผู้จัดการ. หน้า 13 – 14.
- ดารารวรรณ กล่อมเกลี้ยง. **การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะทางสังคมสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้น.** ปรินญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- นวรรตน์ คุปตานนท์. **การพัฒนามารยาทเครือข่ายของผู้ใช้อินเตอร์เน็ต.** วิทยานิพนธ์ สาขาโสตทัศนศึกษา. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541. “ผลกระทบอินเตอร์เน็ตต่อชีวิตสังคม”, (2541, 19 ตุลาคม). เดลินิวส์. หน้า 21.
- อำไพศรี โสประทุม. **พฤติกรรมเปิดรับข้อมูลข่าวสารและปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการยอมรับการสื่อสารเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ระบบอินเตอร์เน็ตของผู้ใช้คอมพิวเตอร์ในเขตกรุงเทพมหานคร.** วิทยานิพนธ์สาขาสื่อสารมวลชน. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- Harris, M.B, and J.L, Fisher. “Effect of note taking and review on recall.” **Journal of Education Psychology** 65 (March 1973) : 321 – 325.
- R. Kraut et al. “Internet Paradox : A Social Technology that Reduce Social Improvement And Psychological Well-Being,” **American Psychologist**. 53 (9). September 1988. 1017 – 1031.
- Toby Silverman. :The Internet and Relational Theory,” **American Psychologist**. 1999 V 54 (9) : 780 – 781.